

25 Екклезіяст

1,1 Слова Екклесіяста сина Давида царя Ізраїля в Єрусалимі. 2 Марнота марнот, сказав Екклесіяст, марнота марнот, все марнота. 3 Яка користь людині в усім його труді, яким трудиться під сонцем? 4 Рід іде і рід приходить, і земля стоїть на віки. 5 І сонце сходить і сонце заходить і тягнеться до свого місця. 6 Воно, сходячи, іде туди на південь і обходить до півночі. Обходячи, обходить, іде дух і в своїх поворотах дух повертається. 7 Всі потоки йдуть до моря і море не наповниться. На місце куди ідуть потоки, там вони повертаються щоб іти. 8 Всі слова трудні. Не зможе чоловік сказати, і око не насититься баченням, і ухо не насититься слуханням. 9 Що те, що було, воно те, що буде. І що те, що зроблене, воно те, що буде зроблене. І немає нічого нового під сонцем. 10 Хто промовить і скаже: Глянь це нове, воно вже сталося в віках, що були перед нами. 11 Немає пам'яті перших, і останніх, що сталися, не буде їм пам'яті в тих, що стануться в кінці. 12 Я Екклесіяст був царем над Ізраїлем в Єрусалимі. 13 І я віддав моє серце, щоб шукати і дослідити в мудрості все, що буває під небом. Бо Бог дав людським синам погані обставини, щоб перебувати в них. 14 Я побачив усі творива зроблені під сонцем, і ось все марнота і вибір духа. 15 Викривлене не зможе прикраситися, і брак не зможе почисленим бути. 16 Я сказав в моїм серці, мовлячи: Ось я звеличився і поставив мудрість над усіма, що були переді мною в Єрусалимі, і моє серце багато побачило, мудрість і знання. 17 І я віддав моє серце, щоб пізнати мудрість і знання, я пізнав притчі і загадки, бо і це бажання духа. 18 Бо в множестві мудрості множество пізнання, і хто додає пізнання додасть терпіння.

2,1 Я сказав в моїм серці: Ходи ж випробую тебе в веселості, і поглянь на добро. І ось і це марнота. 2 Я сказав сміхові: Крутанина; і веселості: Що це чиниш? 3 Я провірив в моїм серці, щоб потягнути до вина моє тіло - і моє серце провадило в мудрості - і щоб схопити безумність, доки не побачу, яке добро для людських синів, яке чинитимуть під сонцем (все) число днів їхнього життя. 4 Я звеличив мої творива, я збудував собі доми, я насадив собі виноградники, 5 я зробив собі огорожі і сади і посадив в них дерево всякого овочу. 6 Я зробив собі купелі вод, щоб наводнювати з них ліс, що видавав дерева. 7 Я придбав рабів і рабинь, і були в мене ті, що народилися в домі, і в мене було велике посідання стад і черед понад всіх, що були переді мною в Єрусалимі. 8 Я зібрав собі і золото і срібло і особисті маетки царів і країн. Я настановив собі співаків і співачок і приємності людських синів, виночерпачів і виночерпачинь. 9 І я звеличився і додав понад всіх, що були переді мною в Єрусалимі. І моя мудрість встановлена була в мені. 10 І все, що мої очі попросили, я від них не відняв, я не заборонив моєму серцю всякої веселости, бо моє серце розвеселилося в усякому моєму труді, і це стало моєю частю від всякого мого труду. 11 І я поглянув на всі мої творива, які зробили мої руки, і на труд, яким я потрудився чинити, і ось все марнота і бажання духа, і немає користі під сонцем. 12 І я поглянув щоб побачити мудрість і плутанину і безумність. Бо хто людина, яка піде за порадою, що в усому виконав її? 13 І я побачив, що є більше мудрости від безумности, як більше світла від темряви. 14 Очі мудрого в його голові, і безумний ходить в темряві. І я пізнав що один припадок трапиться їм всім. 15 І я сказав в моїм серці: Що припадок безумного і мені притрапиться, і чому я

став мудрим? Я тоді надмірно заговорив в моїм серці, бо безумний говорить від надвишку, бо й це марнота. 16 Бо немає пам'яті мудрого з безумним на віки, оскільки вже в днях, що приходять, все буде забуте. І як умирає мудрий з безумним? 17 І я зненавидів життя, бо лукаве переді мною твориво зроблене під сонцем, бо все марнота і бажання духа. 18 І я зненавидів весь мій труд, яким я труджуся під сонцем, бо оставляю його людині, що буде після мене. 19 І хто знає чи мудрий буде чи дурний? І він володітиме всім моїм трудом, яким я трудився і яким я мудрував під сонцем. І це ж марнота. 20 І я відвернувся, щоб відставити від мого серця весь труд, яким я трудився під сонцем. 21 Бо є чоловік, якого труд в мудрості і в пізнанні і в мужності, і чоловік, який не трудився в ньому, дасть йому його часть. І це марнота і велике зло. 22 Бо що буває з чоловіком в усьому його труді і в бажанні його серця, яким він трудиться під сонцем? 23 Бо всі його дні (є дні) болів і гніву його плутанина, і в ночі його серце не спить. І це ж є марнота. 24 Не є добро для людини те, що їсть, і що п'є, і що покаже своїй душі, добро в його труді. І я побачив, що це від божої руки. 25 Бо хтось їсть і хтось щадить без нього. 26 Бо доброму чоловікові перед його лицем дав мудрість і пізнання і веселість. І тому, що грішить дав плутанину, щоб додати і зібрати, щоб дати доброму перед божим лицем. Бо і це марнота і бажання духа.

3,1 Для всього час, і пора для кожного діла під небом. 2 Час родити і час вмирати, час садити і час виполювати насаджене, 3 час убити і час лікувати, час нищити і час будувати, 4 час плакати і час сміятися, час ридати і час танцювати, 5 час кидати каміння і час збирати каміння, час обіймати і час віддалитися від обіймання, 6 час шукати і час вигублювати, час зберігати і час викидати, 7 час роздерти і час зішити, час мовчати і час говорити, 8 час любити і час ненавидіти, час війни і час миру. 9 Яка користь тому, що чинить те, в чому він трудиться? 10 Я побачив плутанину, яку Бог дав людським синам, щоб плуталися в ній. 11 Усе Він зробив добре в своїм часі і вік дав в їх серце, щоб чоловік не знайшов творива, яке Бог зробив від початку і аж до кінця. 12 Я впізнав, що немає в них доброго, хіба лиш щоб веселитися і чинити добро в його житті. 13 І кожна людина, яка їсть і п'є і побачить добро в усім його труді - це божий дар. 14 Я впізнав, що все, що зробив Бог, воно буде на віки. До нього немає як додати, і від нього немає як відняти, і Бог зробив, щоб побоялися його лица. 15 Те, що сталося вже є, і що має статися, вже сталося, і Бог шукатиме переслідуваного. 16 І ще побачив я під сонцем місце суду, там безбожний, і місце праведного, там безбожний. 17 Я сказав в моїм серці: Праведного і безбожного судить Бог, бо час на всяке діло і на всяке твориво. 18 Там я сказав в моїм серці про мову людських синів, що їх розсуджує Бог, і щоб показати їм, що і вони є скотина. 19 Бо припадок людських синів і припадок скотини, в них (один) припадок. Як смерть цього, так смерть цього, і дух в усіх. І що більшого має людина від скотини? Нічого, бо все марнота. 20 Все іде на одне місце. Все повстало з землі, і все до землі повертається. 21 І хто знає чи дух людських синів підноситься вгору, і чи дух скотини сходиться вділ до землі? 22 І я побачив, що немає добра, хіба лиш, що людина розвеселиться у своїх творивах, бо це його часть. Бо хто його поведе побачити те, що буде після нього?

4,1 І я повернувся і побачив усі пригноблення, що сталися під сонцем. І ось слеза пригноблених, і немає в них потішника, і сила в руках їхніх гнобителів, і немає в них потішника. 2 І я похвалив померлих, що вже померли, понад живих, які живуть

аж до тепер. 3 І кращим від цих обох той, що ще не був, хто не побачив зло, що зроблене з творивом під сонцем. 4 І я побачив весь труд і всю сміливість творива, бо воно ревности чоловіка до свого друга. І це марнота і бажання духа. 5 Безумний схрестив свої руки і зів своє тіло. 6 Краще повнота пригорщі спокою понад повноту двох пригорщів труду і бажання духа. 7 І я повернувся і побачив марноту під сонцем. 8 Є один, і немає другого, немає в нього і сина і брата. І немає кінця всьому його трудові, і його око не насичується багатством. І для кого я труджуся і позбуваю мою душу доброти? І це марнота і погана плутанина. 9 Два кращі від одного, для яких є добра винагорода в їхньому труді. 10 Бо якщо впадуть, один піднімає свого спільника, і горе йому одному, коли впаде і не буде другого, щоб його підняти. 11 І якщо заснуть два, і їм тепло. І один як зігріється? 12 І якщо скріпиться один, два стануть проти нього, і шнур в три плетений не швидко розірветься. 13 Бідний і мудрий раб кращий від старого і безумного царя, який ще не взнав як сприймати. 14 Бо вийде з дому кайдан, щоб царювати, бо і в його царстві бідним народився. 15 Я побачив всіх, що живуть, що ходять під сонцем, з другим молодцем, що встане замість нього, 16 немає кінця всякому народові, всім, які перед ними були. І останні ним не розвеселяться. Бо і це марнота і бажання духа. 17 Бережи твою ногу, якою підеш до божого дому, і як ти близько, щоб слухати. Твоя жертва є кращою від дарів безумних, бо вони не знають, що чинять зло.

5,1 Не спішися твоїми устами, і хай твоє серце не поспішиться винести слово перед лицем Бога. Бо Бог на небі, і ти на землі, на цьому стали твої нечисленні слова. 2 Бо в множестві плутанини приходить сон і голос безумного в множестві слів. 3 Як тільки ти помолився до Бога молитвою не забарися її віддати. Бо Він не любить в безумних, ти віддай те, що помолився. 4 Краще тобі не молитися ніж тобі помолитися і не віддати. 5 Не дай твої уста, щоб згрішило твоє тіло, і не скажеш перед божим лицем, що: Це з незнання, щоб Бог не розлютився на твій голос і не знищив твориво твоїх рук. 6 Бо в множестві снів і безумності і численні слова. Бо бійся Бога. 7 Коли в країні бачиш обмову бідного і окрадення суду і праведности, не дивуйся ділом. Бо Всевишній стереже над високим і високі над ними. 8 І надвишки землі є для всіх, цар обробленого поля. 9 Хто любить срібло не насититься сріблом. І хто дуже полюбив їхні плоди? І це ж марнота. 10 Множеством доброти наповнилися ті, що його їдять. І яка чеснота в того, що має, хіба щоб глядіти на нього очима? 11 Сон солодкий рабові, чи мало і чи багато їсть. І хто наситився багатінням не має того, хто дозволив би йому спати. 12 Є недуга, яку я побачив під сонцем, багатство бережене при власникові на його зло, 13 і те багатство згине в поганій плутанині, і він породив сина, і немає нічого в його руці. 14 Так як вийшов нагий з лона його матері, повернеться, щоб піти так як прийшов, і нічого не забере за свій труд, щоб пішло в його руці. 15 І це погана недуга. Бо так як прийшов, так і відійде, і яка користь йому, для якої трудиться на вітер? 16 І всі його дні в темряві і плачі і великому гніві і недузі і розлюченості. 17 Ось що доброго я побачив, що є гарне, їсти і пити і бачити добро в усякому свому труді, яким трудиться під сонцем за числом днів його життя, які йому дав Бог. Бо це його часть. 18 І всяка людина, якій Бог дав багатство і маєтки і власть, Він дав їй їсти з нього і брати його часть і веселитися у своїм труді, це божий дар. 19 Бо не багато памятатимуть дні свого життя. Бо Бог заклопочує його в веселості його серця.

6,1 Є зло, яке я побачив під сонцем, і воно велике на людині. 2 Чоловік, якому Бог дасть багатство і маєтки і славу, і немає браку в його душі в усьому, що забажає, і Бог не дасть йому владу з цього їсти, бо чужий чоловік його їсть. Це марнота і тяжка. 3 Якщо чоловік народить сто (дітей), і поживе багато літ, і дуже численні будуть дні його літ, і його душа не насититься добром, і не було для нього гробниці, я сказав: Недоношений краший від нього, 4 бо він прийшов в марноті і відходить в темряві, і його імя покриється темрявою, 5 і він сонце не побачив і не пізнав, в нього спочинок більший ніж в того. 6 І якщо він пожив до повороту тисячі літ і не знав праведності, чи не все іде до одного місця? 7 Всякий труд людини для її уст, і душа не насититься. 8 Бо яка користь мудрому над дурним? Бо бідний пізнав як ходити перед життям. 9 Зір очей краший від того, що ходить душею. І це марнота і бажання духа. 10 Якщо щось сталося, вже названо йому імя, і знано хто є чоловік, і не зможе судитися з сильнішим від нього. 11 Бо є численні слова, що множать марноту. 11 Що корисне для людини? 12 Бо хто знає, що добре для людини в житті, число днів життя його марноти? І провів їх в тіні. Бо хто сповістить людині, що після нього буде під сонцем?

7,1 Добре імя краще ніж добра олія і день смерти ніж день народження. 2 Краще іти в дім плачу ніж іти до дому пиття, оскільки це кінець всякого чоловіка, і хто живе покладе до свого серця. 3 Краший смуток від сміху, бо в смутку лиця серце зробиться добрим. 4 Серце мудрих в домі плачу, і серце безумних в домі радості. 5 Краще слухати картання мудрого ніж чоловік, що слухає пісню безумних. 6 Бо сміх безумних як голос тернини під казаном. І це марнота. 7 Бо пригноблення виводить з рівноваги мудрого і губить серце його шляхотності. 8 Краще кінець справи від його початку, краший довготерпеливий від того, що надимається духом. 9 Не спішися злоститися в твою дусі, бо гнів спочине в подолку беззаконних. 10 Не скажи: Що сталося, що раніші дні були кращі від цих? Бо ти про це не запитався в мудрості. 11 Мудрість добра з роздаванням насліддя, і корисна для тих, що бачать сонце. 12 Бо мудрість у своїй тіні як тінь срібла, і надмір знання мудрости оживить того, що її посідає. 13 Глянь на божі створіння. Бо хто зможе прикрасити того, кого Бог скрутив? 14 В день доброти жий в добрі і в дні зла гляди. І це співзвучним цьому зробив Бог задля цього, щоб людина після себе не знайшла нічого. 15 Я все побачив в днях моєї марноти. Є праведний, що гине в своїй праведності і є безбожний, що остається в своїм злі. 16 Не ставай дуже праведним і не мудруй надмірно, щоб часом ти не зійшов з ума. 17 Не будь дуже безбожним і не стань твердим, щоб ти не помер не в твою часі. 18 Добре тобі держатися цього, і цим не опогани твою руку, бо хто боїться Бога (йому) пощастить в усьому. 19 Мудрість pomoже мудрому більше ніж десять володарів, що є в місті. 20 Бо немає на землі праведної людини, яка зробить добро і не згрішить. 21 І не прикладай твоє серце до всіх слів, які скажуть, щоб ти не почув твого раба, що тебе проклинає, 22 бо він багато разів вчинить тобі зло і численними наворотами зробить зло твою серцю, щоб і ти інших проклинав. 23 Це все я випробував в мудрості. Я сказав: Змудрю, 24 і вона віддалилася від мене дальше від того, що була, і глибину глибини, хто її знайде? 25 Обійшов я і моє серце, щоб пізнати, і щоб розвідати і знайти мудрість і лік, і пізнати безумність і твердість і крутість безбожних. 26 І я знаходжу гіркіше від смерті, жінку, яка є пасткою і її серце сіті, її руки кайдани. Добре перед лицем Бога вирватися від неї, і хто грішить схоплений буде нею. 27 Гляди це я знайшов,

сказав Екклізіаст, одне по однім, щоб знайти задум, 28 який ще шукала моя душа і я не знайшов. Я знайшов одного чоловіка в тисячі і жінки в усьому цьому я не знайшов. 29 Лише ось це я знайшов, що Бог зробив людину праведною, і вони дослідили численні помисли.

8,1 Хто знає мудрих? І хто знає розв'язку слова? Мудрість людини освічує її лице, і безвстидний своїм лицем буде зненавиджений. 2 Зберігай (те, що виходить з) уст царя і відносно слова божої клятви не спішися. 3 Підеш від його лица, не стій в поганому слові. Бо він вчинить все, що лиш забажає, 4 оскільки як цар він говорить з владою, і хто йому скаже: Що зробиш? 5 Хто береже заповідь не пізнає злого слова, і серце мудрого знає час суду. 6 Бо для всякого діла є час і суд, бо знання людини велике в нього. 7 Бо немає того, хто знає, що буде, бо хто йому сповістить як буде? 8 Немає чоловіка, що має владу над духом, щоб заборонити духові. І не має сили в день смерти, і не має післанництва в війну, і безбожність не спасе того, що її має. 9 І я побачив це все і я віддав моє серце на всяке твориво, яке створене під сонцем, те чим чоловік володів над чоловіком, щоб йому вчинити зло. 10 І тоді я побачив безбожних, яких несли до гробниць, і пішли з святого місця і похвалили в місті, бо так вчинили. І це ж марнота. 11 Бо немає швидкого протиставлення того тим, що погане чинять. Через це заспокоєне було серце людських синів в них, щоб чинити зло. 12 Хто згрішив, зробив від тоді зло і довго перед тим. Бо і знаю я, що буде добре тим, що бояться Бога, щоб вони боялися його лица. 13 І не буде добра для безбожного, і не продовжить днів в тіні той, хто не боїться божого лица. 14 Є марнота, що вчинена на землі, бо є праведні з якими стається за ділами безбожних, і є безбожні з якими стається за ділами праведних. Я сказав, що і це марнота. 15 І я похвалив веселість, бо немає добра для людини під сонцем, хіба що їсти і пити і веселитися, і воно прийде до нього в його труді в дні його життя, які йому Бог дав під сонцем. 16 В цьому я віддав моє серце, щоб пізнати мудрість і побачити плутанину зроблену на землі, бо і в день і в ночі не бачить сна в його очах, 17 і я побачив усі божі творива, що людина не зможе знайти твориво зроблене під сонцем. Те, що людина трудитиметься знайти, і не знайде. І те, що мудрий скаже, що впізнав, не зможе знайти.

9,1 Бо це все я дав у моє серце, і моє серце побачило це все. Так як праведні і мудрі і їхні діла в руці Бога, і немає чоловіка який знає любов і ненависть. Все перед їхнім лицем, 2 марнота в усьому. Один припадок в праведного і безбожного, доброго і злого і чистого і нечистого і хто жертвує і хто не жертвує. Як добрий, так той, хто грішить. Як той, що кленеться, так хто боїться клятви. 3 Це погане в усьому зробленому під сонцем, що один припадок для всіх. І серце людських синів наповнилося злом, і плутанина в їхньому серці в їхньому житті, і після них до мертвих. 4 Бо хто той, що спільник всіх живих? Є надія, бо жива собака, вона краща від мертвого лева. 5 Бо ті, що живуть, пізнають, що вмирають, і мертві не знають нічого. І немає для них вже винагороди, бо їхня пам'ять забута. 6 І вже пропали їхня любов і їхня ненависть і їхні ревності, і вже немає для них на віки часті в усьому, що зроблене під сонцем. 7 Ходи їж твій хліб у веселості і пий твоє вино добрим серцем, бо вже Бог вподобав твої творива. 8 В усякому часі хай твоя одіж буде біла, і хай не забракне олії на твоїй голові. 9 Гляди на життя з жінкою, яку ти полюбив, всі дні життя твоєї марноти, які тобі дано під сонцем, всі дні твоєї марноти, бо це твоя часть у твоїм житті і в твоїм труді, яким ти трудишся під

сонцем. 10 Все, що лиш знайде чинити твоя рука, вчини за твоєю силою, бо немає творива і помисла і пізнання і мудрости в аді, куди ти підеш. 11 Я повернувся і побачив під сонцем, що біг не для прудких, і бій не для сильних, і хліб не для мудрих і багатство не для розумних і ласка не для тих, що пізнають, бо їх всіх зустрине час і припадок. 12 Бо і людина не пізнала свого часу. Так як риби ловляться злою сіттю, і як птахи ловляться пасткою, людські сини ловляться як вони в поганий час, коли нагло на них нападе. 13 І я побачив це - мудрість під сонцем, і вона для мене велика. 14 Місто мале і в ньому мало людей, і прийде проти нього великий цар і окружить його і збудує проти нього великі вали. 15 І знайдеться в ньому бідна мудра людина, і вона спасе місто своєю мудрістю. І людина не буде згадана з тою бідною людиною. 16 І я сказав: Мудрість краща від сили. І мудрість бідного понижена, і його слів не чути. 17 Слова мудрих в тишині почуються понад крик тих, що володіють в безумностях. 18 Мудрість краща від військової зброї, і один грішачи знищить велику доброту.

10,1 Мухи, що здихають, засмородять посудину пахучої олії. Мало мудрості шляхетіше від великої слави безумності. 2 Серце мудрого з його правого боку, і серце безумного з його лівого боку. 3 І коли безумний іде дорогою, забракне в нього серця, і те, що він думає, все безумність. 4 Якщо проти тебе підніметься дух того, хто панує, не остав твого місця, бо оздоровлення спиняє великі гріхи. 5 Є зло, яке я побачив під сонцем, як проступок, що вийшов від лица того, що володіє. 6 Безумного поставлено на великих висотах, і багаті сядуть в приниженні. 7 Я бачив рабів на конях і володарів, що ходять на землі як раби. 8 Хто копас рів впаде в нього, і того, хто чистить пліт його вкусить гадюка. 9 Хто витягає каміння через них буде в біді, хто ріже дерева через них матиме клопіт. 10 Як відпаде залізо, і він жахнувся лицем, і скріпить сили, і мудрість більша від сміливости. 11 Якщо змія вкусить без шепоту, немає користи для чарівника. 12 Слова уст мудрого ласка, і губи безумного його затоплюють. 13 Початок слів його уст безумність, і кінець його уст погане запаморочення. 14 І безумний множить слова. Людина не пізнала те, що стається, і те, що буде після нього, хто їй сповістить? 15 Труд безумних їх змучить, (як того) хто не взнав як іти до міста. 16 Горе тобі, місто, якого твій цар молодий і твої володарі вдосвіта їдять. 17 Блаженна ти, земле, якої твій цар син свобідних і твої володарі їдять в час для сили і не завстидаються. 18 Через лівність упаде дах, і через безділля рук звалиться дім. 19 На радість роблять хліб, і вино веселить живих, і усі послухаються срібла. 20 І в твоїй совісті не проклинай царя і в покоях твоїх спалень не проклинай багатого. Бо небесний птах віднесе голос, і той, хто має крила, сповістить слово.

11,1 Пішли твій хліб на лице води, бо за багато днів його знайдеш. 2 Дай часть сімом і вісімом, бо не знаєш, яке зло буде на землі. 3 Коли хмари наповняться дощем, виливають на землю. І якщо дерево впаде на південь і якщо на північ, на місці, куди дерево впаде, там буде. 4 Хто пильнує вітер не посіє, і хто дивиться на хмари не пожне, 5 в них немає того, хто знає, яка дорога духа. Так як кості вагітної в лоні, так не впізнаєш божі творіння, все що Він чинитиме. 6 Вдосвіта сій твоє насіння, і на вечір хай не ослабне твоя рука, бо не знаєш котре зійде, чи це, чи те, і чи оба разом добрі. 7 І світло солодке і добре очам бачити сонце. 8 Бо і коли людина поживе багато літ, в усіх цих звеселиться і згадає дні темряви, бо будуть численні. Все, що приходить, марнота. 9 Звеселися молодче, в твоїй молодості, і

хай тобі добро вчинить твоє серце в днях твоєї молодості, і ходи в дорогах твого серця і за зором твоїх очей, і знай, що після цього всього тебе Бог приведе до суду. 10 І відстав лють від твого серця і відведи зло від твого тіла, бо молодість і незнання - марнота.

12,1 І в днях твоєї молодости згадай Того, що тебе створив, аж доки не прийдуть дні зла і надійдуть роки, в яких скажеш: Немає мені в них милування. 2 Доки не померкне сонце і світло і місяць і звізди, і повернуться хмари після дощу. 3 В день, в якому зрушаться сторожі дому і зігнуться мужі сили, і бездільні будуть жінки, що мелять, бо зменшилися числом, і потемніють ті, що їх видно крізь дірку. 4 І замкнуть двері на торговиці в немочі голосу жінки, що меле, і підніметься на голос горобця, і упокорені будуть всі дочки співу. 5 І з висоти побачать, і жахи на дорозі. І зацвितе мигдал, і потовстіє саранча, і розсіється капарис, бо людина пішла до свого вічного дому, і окужили торговицю ті, що оплакують. 6 Доки не знищиться сріблій шнурок, і розбитим буде чисте золото, і знищеним буде відро при джерелі, і колесо побіжить до става, 7 і пісок повернеться до землі, як був, і дух повернеться до Бога, який його дав. 8 Марнота марнот, сказав Екклізіаст, все марнота. 9 І томущо Екклізіаст був мудрий над міру, він ще навчив нарід пізнання і ухо дослідить красу притчей. 10 Багато Екклізіаст шукав знайти бажані слова і правильно написане, слова правди. 11 Слова мудрих як рожно і як насаджені цвяхи, які дані від пастуха одного як збірка і з них є надмір. 12 Мій сину, бережись робити багато книг. Немає кінця, і велике навчання труд для тіла. 13 Кінець всього слова як чується: Бійся Бога і зберігай його заповіді, бо це - вся людина. 14 Бо Бог приведе на суд все твориво з усім недогляненим, чи добрим, і чи злим.